

Erasmus szakmai gyakorlat mobilitás program

beszámoló

Hallgató: Ceryák Andrea

Neptun kód: Q1C0XN

Károli Gáspár Református Egyetem, Osztatlan Tanári Képzés

2026.02.01.

Fogadó Intézmény: Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem

Az alábbiakban a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetemen eltöltött őszi szemeszterem tapasztalatait szeretném bemutatni, amelyen három hallgatótársammal együtt az Erasmus mobilitási program keretében vettem részt. Nagyon hálás vagyok ezért az időszakért, mivel nemcsak szakmai tudásban és gyakorlati tapasztalatban gazdagodtam, hanem személyes fejlődésem szempontjából is meghatározó volt.

Tanulmányok és egyetemi élet

Az első egyetemi napom nagyon zavaros volt, nehezen jutottam biztos információkhoz arról, hogy hol, mikor és kikhez kell csatlakozni. Ennek ellenére nem éreztem magam kellemetlenül. Mint később kiderült, ez a késleltetett, bizonytalan információközlés az itteni kultúra része: az itteni embereknek nincsenek előre megtervezett programjaik, és ezzel azonosulni számomra nagy kihívást jelentett.

A hallgatók nagy örömmel fogadtak minket, és az első perctől kezdve igyekeztek segítőkészek lenni, még akkor is, ha a kérdéseink sokszor az ő ismereteiket is felülmúlták. Hamar megtanultam azonban, hogy itt bizony lazábban kell venni az életet, de úgy, hogy közben a szakmai elhivatottság maximális maradjon: legyen reggel vagy este, ha jön egy projektfeladat, azt meg kell oldani. Talán ez már a művészeti közeg hatása. Az az elhivatottság, hogy még vasárnap is tele volt az egyetem diákokkal, jól mutatja, hogy ebben a szakmában nincs megállás, ha kiemelkedő művésszé szeretnénk válni.

Nem voltak nagy szakmai elvárásaim, mégis talán ez az időszak adta számomra a legtöbbet. Olyan tantárgyakba nyerhettem betekintést, amelyekre nem lett volna lehetőségem a Károli Gáspár Református Egyetemen, és olyan szemszögből ismerhettem meg a média világát, ami sokkal nagyobb önbizalmat adott a továbbiakban. Az oktatás gyakorlatiassága olyan tapasztalatokat nyújtott, amelyeket biztosan hasznosítani fogok a későbbiekben.

Lakhatás, mindennapi élet, beilleszkedés

A lakhatást tekintve ismerősök segítségével viszonylag könnyen találtam magamnak egy kényelmes kis albérletet. Örülök, hogy ezáltal megtapasztalhattam az egyedül élés érzését, hiszen eddig mindig kollégiumban, családdal vagy a párommal éltem. Így egy olyan környezetbe cseppentem, ahol még inkább át tudtam érezni Marosvásárhely kulturális sajátosságait.

A kollégium ebben az esetben nem volt opció, de ez számomra nem jelentett problémát. Így lehettem igazán önálló, és több lehetőségem is adódott, például barátokat vendégül látni, illetve forgatásokhoz helyszínt biztosítani.

Továbbra is meglepő számomra, hogy mennyi magyar ember él itt. Sokszor nem is éreztem, hogy egy másik országban lennék, és ennek köszönhetően sokkal könnyebben beilleszkedtem. Természetesen az emberek zárkózottabbak, mint egy akkora városban, mint Budapest, de nagyon érdekes volt megtapasztalni, hogyan lehet emberileg és szakmailag is érvényesülni egy ilyen közegben.

A szomszédokkal idővel szorosabb ismeretség alakult ki, és a baráti kapcsolataim is igazán őszintévé és elfogadóvá váltak. Jó volt megélni ennek a folyamatát, és ezáltal gyakorolni azt is, hogyan válhatok egyre jobb emberré.

A magyar kisebbség helyzete bizonyos helyzetekben érzékelhető volt: előfordult, hogy a román kiszolgálók ítélkezően néztek ránk egy-egy üzletben, ha nem tudtunk megfelelően románul kommunikálni. Az én esetemben ez mégis szerencsés helyzet volt, hiszen jó alkalmat adott arra, hogy felelevenítsem és gyakoroljam a román nyelvtudásomat.

Az étkezést többnyire magam oldottam meg, főztem, de volt lehetőség több helyen napi menüt is enni. Szabadidős kikapcsolódásunk leginkább a Tutun, a Tranzit és a G kocsma, illetve kávézó köré szerveződött. Ezeken a helyeken új emberekkel ismerkedhettünk meg, és olyan témákról beszélgethettünk, amelyek túlmutattak az egyetem világán.

Programok szempontjából sem volt hiány Marosvásárhelyen, bár időbe telt, mire megtaláltuk azokat a helyeket, ahol ezekre rábukkanhatunk. Sok esetben a projektfeladatok sem hagytak elég időt a kikapcsolódásra, de ezt egyáltalán nem bánom. Úgy érzem, a szakmai feladatok sokkal többet adtak, és éppen annyit kaptam a város kulturális programjaiból, amennyire szükségem volt.

Visszagondolva összességében nagyon hálás vagyok ezért a lehetőségért, és nagyon megbántam volna, ha nem lett volna bátorságom belevágni.

